

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/590/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713200447
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3713200447.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa E. E., bytom J. L., K. XXXX/XXX-XX, zastúpeného JUDr. B. F., advokátkou so sídlom J. L., R. J. XXXX/XX, proti odporcom 1/ U. E., bytom J. L., K. XXXX/XXX-XX a 2/ mal. H. E., bytom J. L., K. XXXX/XXX-XX, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, o zapretie otcovstva, o odvolaní navrhovateľa a o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17. marca 2015, č.k. 10C/7/2013-67, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o povinnosti odporkyne 1/ zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania z m e ň u j e tak, že odporkyňa 1/ je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 826,78 Eur, z toho sumu 494,78 Eur titulom trov právneho zastúpenia a sumu 332,- Eur titulom iných trov konania, k rukám JUDr. B. F., advokátky, do 3 dní.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o uložení povinnosti odporkyni 1/ nahradiť na účet Okresného súdu Považská Bystrica trovy konania preddavkované štátom z m e ň u j e tak, že odporkyňa 1/ je p o v i n n á nahradiť na účet Okresného súdu Považská Bystrica trovy konania preddavkované štátom vo výške 223,06 Eur, do 3 dní.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o uložení povinnosti navrhovateľovi nahradiť na účet Okresného súdu Považská Bystrica trovy konania preddavkované štátom vo výške 111,53 Eur z r u š u j e.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa výrokom I. určil, že navrhovateľ E. E., nar. XX.XX.XXXX, nie je otcom mal. odporcu 2/ H. E., nar. XX.XX.XXXX, z matky U. E., rod. V., nar. XX.XX.XXXX; výrokom II. uložil odporkyni 1/ povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 133 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 247,39 Eur k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. B. F.; výrokom III. uložil odporkyni 1/ povinnosť nahradiť na účet Okresného súdu Považská Bystrica trovy konania preddavkované štátom vo výške 111,53 Eur a výrokom IV. uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť na účet Okresného súdu Považská Bystrica trovy konania preddavkované štátom vo výške 111,53 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. 85 ods. 1, § 87 ods. 1, § 88 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, § 142 ods. 1 Os.p. v spojení s 150 ods. 1 O.s.p.. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal určenia, že nie je otcom maloletého H. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa narodil počas manželstva s odporkyňou 1/, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.05.2011. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd prvého stupňa dospel jednoznačne k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Bolo nesporné, že mal. odporca 2/ sa narodil počas trvania manželstva navrhovateľa a odporkyne 1/ a navrhovateľ je zapísaný ako otec v rodnom liste maloletého odporcu 2/. Manželstvo

navrhovateľa a odporkyne bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.05.2011 sp. zn. 4C/75/2011, právoplatným 27.05.2011. Počas rozvodového konania s odporkyňou 1/, v roku 2011 sa navrhovateľ dozvedel, že nie je otcom maloletého odporcu 2/, napriek tomu návrh na zapretie otcovstva podal až dňa 17.01.2013. Z vykonaného dokazovania a to zo záveru znaleckého posudku č. 46/2013 zo dňa 22.8.2013 Doc. K.. Y. O., CSc., znalca z odboru genetiky jednoznačne vyplývalo, že otcovstvo navrhovateľa voči maloletému odporcovi 2/ je jednoznačne vylúčené. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo záveru zhora uvedeného znaleckého posudku, o správnosti ktorého nemá dôvod pochybovať a voči ktorému nemali námietky ani účastníci konania. Vzhľadom na zhora uvedené, keďže je vylúčené, že navrhovateľ je otcom maloletého odporcu 2/, súd návrhu navrhovateľa za použitia citovaných ustanovení zákona o rodine vyhovel. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že o trovách konania súd rozhodol v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ mal v konaní plný úspech, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov konania. Navrhovateľovi vynikli trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 66 Eur a zloženej zálohy na znalecké dokazovanie vo výške 200 Eur, spolu 266 Eur a titulom trov právneho zastúpenia 5 úkonov právnej služby á 60,07 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa 27.02.2013 a 08.10.2013, podanie odvolania), jeden úkon právnej služby á 64,53 Eur - účasť na pojednávaní dňa 17.03.2015, 5 x režijný paušál á 7,81 Eur, 1 x režijný paušál á 8,39 Eur, 20% DPH zo sumy 412,32 Eur t.j. 82,46 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia 494,78 Eur. Za použitia § 150 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa však navrhovateľovi z dôvodov hodných osobitného zreteľa sčasti rovnajúcej sa 50%, náhradu trov konania nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v osobných a majetkových pomeroch odporcu 2/, ktorý je maloletý a odporkyne 1/, ktorá pracuje a čašníčka so zárobkom 360 Eur netto, býva v dvojizbovom byte spolu so svojim priateľom a mal. H., na bývanie prispieva sumou 50 Eur mesačne a každý druhý mesiac platí poplatky za bývanie v spoločnom byte s navrhovateľom vo výške 150 Eur. Vzhľadom na zhora uvedené súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 133 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 247,39 Eur. O trovách konania preddavkovaných štátom súd rozhodol v zmysle §148 ods. 1 O. s. p.. Zo štátnych prostriedkov bola vyplatená znalcomi suma vo výške 223,06 Eur, preto súd prvého stupňa zaviazal vzhľadom na vyššie uvedené na náhradu trov konania preddavkovaných štátom navrhovateľa a odporkyňu, každého v jednej polovici po 111,53 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a odporkyňa 1/. Navrhovateľ a odporkyňa 1/ odvolaním napadli výrok o náhrade trov konania.

Navrhovateľ namietal neodôvodnenú aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. a priznanie náhrady trov konania len vo výške 50%, ako aj chybu pri výpočte trov konania súdom, na základe ktorej sa má podieľať na náhrade nákladov znaleckého dokazovania v rozsahu 211,53 Eur a odporkyňa 1/ len sumou 111,53 Eur. Mal za to, že nepriznanie mu plnej náhrady trov konania je v rozpore s dobrými mravmi, keďže k podaniu návrhu na zapretie otcovstva muselo dôjsť práve pre správanie odporkyne 1/. Poukázal na to, že odporkyňa 1/ nie je nemajetná, nakoľko sú na ňu evidované pozemky v k.ú. H. Z., okres J. L., a podľa všetkého vlastní aj osobné motorové vozidlo.

Odporkyňa 1/ žiadala, aby odvolací súd rozhodol o ďalšom znížení jej povinnosti nahradiť trovy konania, resp. ju od tejto povinnosti úplne oslobodil. Uviedla, že má nízky príjem (minimálnu mzdu), z ktorého musí prežiť aj s maloletým odporcom 2/, pričom každý druhý mesiac platí aj náklady na byt, kde žije navrhovateľ aj so starším synom H.. Býva v prenájme u svojho priateľa, kam bola nútená sa odsťahovať vzhľadom k tomu, že navrhovateľ jej aj maloletému odporcovi 2/ psychicky veľmi ubližoval. Poukázala na to, že ona so zapretím otcovstva od počiatku súhlasila, avšak v dôsledku prvého nesprávneho rozhodnutia súdu prvého stupňa bol navrhovateľ nútený podať odvolanie, v dôsledku čoho došlo k predĺženiu konania a navýšeniu trov právneho zastúpenia. Uviedla, že je t.č. odkázaná na finančnú pomoc svojej rodiny, nakoľko nie je schopná zo svojho príjmu uhradiť niektoré výdavky (napr. školu v prírode maloletému H. a pod.). Poukázala na to, že uloženie povinnosti nahradiť trovy vo výške 491,92 Eur je pre ňu finančne likvidačné.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne 1/ uviedol, že sa z neho snaží odporkyňa 1/ urobiť násilníka a opilca. Tieto tvrdenia sa však nikdy nepotvrdili. Uviedol, že nie je pravdou, že sa z bytu musela odsťahovať preto, že sa bála navrhovateľa. Odsťahovala sa hneď po rozvode ku svojmu priateľovi, s ktorým mala vzťah už počas manželstva, a to aj v čase, keď sa narodil maloletý H.. Ďalej poukázal na to, že ani on nemôže za to, že súd prvého stupňa návrh najskôr zamietol. Odporkyňa 1/ však

nesie vinu na tom, že počas manželstva splodila dieťa s iným mužom a navrhovateľ bol nútený podať návrh na zapretie otcovstva. Navyše navrhovateľ si riadne plnil vyživovaciu povinnosť voči maloletemu odporcovi 2/. Z uvedených dôvodov mal za to, že v danej veci neboli splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p..

Odporkyňa 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa, uviedla, že o tom, že navrhovateľ nie je biologickým otcom maloleteho sa dozvedela až zo znaleckého posudku. Uviedla, že na maloleteho H. nedostáva žiadne výživné, takže je to pre nich finančne veľmi zložitá. Poprela tvrdenia navrhovateľa týkajúce sa platenia (nadštandardného) výživného na synov, pričom uviedla, že s platením výživného zo strany navrhovateľa boli v minulosti aj problémy. K majetku na ktorý poukázal navrhovateľ uviedla, že pozemky zdedila po svojej matke, pričom nejde o žiadne lukratívne pozemky a predať ich nemá komu, ani z nich nemá žiaden príjem. Na motorové vozidlo jej prispel aj 80 ročný otec, ktorý žije 10 km od odporkyne 1/, za ktorým pravidelne dochádza, robí mu nákupy a vozí ho k lekárom. Z uvedených dôvodov opätovne žiadala o zníženie náhrady trov konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť v zmysle § 220 O.s.p.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

Súd v konaní rozhoduje o náhrade trov konania medzi účastníkmi podľa § 142 ods. 1 O.s.p. so zreteľom na plný úspech toho ktorého účastníka v konaní. Toto zákonné ustanovenie vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania, čo znamená, že účastník, ktorý mal v konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok je § 150 O.s.p., ktorý umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkovi, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní, či sú v konkrétnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada jednak k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomeroch všetkých účastníkov konania, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku, k postojom účastníkov v priebehu konania a pod. Rozhodnutie o náhrade nákladov sa nemá javiť ako tvrdosť voči účastníkom a nemá odporovať dobrým mravom. Úvaha súdu o tom, že či sa jedná o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vždy vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci.

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal zapretia otcovstva voči odporcovi 2/ z dôvodu, že v priebehu rozvodového konania s odporkyňou 1/ sa od nej dozvedel, že maloletý odporca 2/ narodený počas manželstva navrhovateľa a odporkyne 1/, nie je jeho biologickým synom. Odporkyňa 1/ v rozhodujúcom období udržiavala pomer aj s iným mužom a z vykonaného znaleckého dokazovania - znaleckého posudku č. 46/2013 vypracovaného znalcom Doc. RNDr. Y. O., CSc., jednoznačne vyplynulo, že otcovstvo navrhovateľa voči maloletemu odporcovi 2/ možno pokladať za jednoznačne vylúčené. Na tom základe súd prvého stupňa rozsudkom určil, že navrhovateľ nie je otcom maloleteho odporcu 2/.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prvého stupňa síce vychádzal zo zásady úspechu zakotvanej v ust. § 142 ods. 1 O.s.p., avšak aplikoval aj ust. § 150 ods. 1 O.s.p., a z dôvodov hodných osobitného zreteľa znížil plne úspešnému navrhovateľovi priznanú náhradu trov konania na 50 %.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľovi v danom konaní vznikli trovy konania v celkovej výške 826,78 Eur, z čoho suma 494,78 Eur predstavuje riadne vyčíslené a uplatnené trovy právneho zastúpenia, suma 132 Eur zaplatené súdne poplatky (66 € za návrh a 66 € za podané odvolanie vo veci samej z 18.11.2013) a suma 200 Eur predstavuje zložený preddavok na znalecké dokazovanie dňa 04.04.2013

(čl. 22). Súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania vo vzťahu k navrhovateľovi tak, že uložil odporkyňi 1/ povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania len vo výške 133 Eur a trovy právneho zastúpenia len vo výške 247,39 Eur, k rukám právnej zástupkyne. Zároveň odporkyňu 1/ aj navrhovateľa zaviazal na zaplatenie štátom preddavkovaných trov konania, každého vo výške 111,53 Eur na účet Okresného súdu Považská Bystrica.

V danej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď odporkyňi 1/ neuložil povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľovi v plnom rozsahu. Podľa názoru odvolacieho súdu nebol v tomto prípade žiadny z dôvodov na aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p., pretože nie sú splnené podmienky pre použitie tohto výnimočného inštitútu. Vzhľadom na predmet konania (zapretie otcovstva k odporcovi 2/, ktoré jednoznačne zapríčinila odporkyňa 1/ svojou neverou v priebehu manželstva), nemožno považovať rozhodnutie súdu prvého stupňa za morálne ani správne. Keďže odporca 2/ sa narodil za trvania manželstva účastníkov konania, nemal navrhovateľ inú možnosť, ako dosiahnuť zapretie otcovstva, len podať návrh na súd o jeho zapretie. Namietaná skutočnosť, že odporkyňa 1/ súhlasila so zapretím otcovstva navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi 2/, je vo vzťahu k trovám konania úplne irelevantná. Rovnako namietaná nepriaznivá finančná situácia odporkyne 1/ sama o sebe ešte neznamená, že by mala viesť k oslobodeniu od povinnosti nahradiť trovy úspešnému navrhovateľovi. Len samotné tvrdenie o majetkových a sociálnych pomeroch odporkyne 1/ a spolu s ňou aj maloletého odporcu 2/ (ku ktorému má zo zákona vyživovaciu povinnosť jeho biologický otec), nemôžu byť dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by úspešnému navrhovateľovi nemala byť priznaná náhrada trov konania. Navyše, odvolací súd neuveril tvrdeniu odporkyne 1/, že sa až zo znaleckého posudku dozvedela, že navrhovateľ nie je biologickým otcom odporcu 2/. Odporkyňa 1/ objektívne musela mať od počiatku pochybnosť o otcovstve navrhovateľa, pokiaľ v rozhodujúcom období udržiavala pomer s dvoma mužmi, pričom subjektívne si zrejme touto skutočnosťou bola istá, keď o nej sama navrhovateľovi v rámci rozvodového konania povedala.

Výlučne odporkyňa 1/ dala svojim konaním (neverou) príčinu k vedeniu súdneho konania, pričom nemožno ignorovať ani to, že roky nechala navrhovateľa žiť v mylnom presvedčení, že je otcom maloletého odporcu 2/. Bolo by preto krajne nespravodlivé, aby plne úspešnému navrhovateľovi, ktorý svojim konaním a správaním nedal žiadnu príčinu k vedeniu sporu, náhrada účelne vynaložených trov konania priznaná nebola.

Na uvedenom základe odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o povinnosti odporkyne 1/ zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že odporkyňi 1/ uložil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 826,78 Eur, z toho sumu 494,78 Eur titulom trov právneho zastúpenia a sumu 332 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku (2x66 Eur) a zloženého preddavku na trovy znaleckého dokazovania (200 Eur). Trovy právneho zastúpenia boli priznané podľa § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1, §16 ods. 3 a § 18 ods. 2 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za 5 úkonov právnej služby á 60,07 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa 27.2.2013 a 08.10.2013, podanie odvolania vo veci samej), jeden úkon právnej služby á 64,53 Eur (účasť na pojednávaní dňa 17.3.2015), 5 x režijný paušál á 7,81 Eur, 1 x režijný paušál á 8,39 Eur, 20% DPH zo sumy 412,32 Eur t.j. 82,46 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 494,78 Eur.

V nadväznosti na zmenu výroku o povinnosti odporkyne 1/ zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, bolo v súlade s ust. § 212 ods. 2 O.s.p. potrebné zmeniť aj výrok o uložení povinnosti odporkyňi 1/ nahradiť na účet Okresného súdu Považská Bystrica preddavkované trovy konania vo výške 111,53 Eur. Trovy znaleckého dokazovania predstavujú sumu 423,06 Eur (uznesenie č.k. 10C/7/2013-38 zo dňa 16.09.2013), z ktorých 200 Eur uhradil navrhovateľ preddavkom a zostatok vo výške 223,06 Eur bol uhradený zo štátnych prostriedkov. Podľa § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Vzhľadom na plný úspech navrhovateľa v konaní, zaviazal odvolací súd na plnú náhradu štátom preddavkovaných trov konania vo výške 223,06 Eur odporkyňu 1/.

V dôsledku zmeny napadnutého rozsudku vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť trovy štátu, bolo potrebné zrušiť výrok, ktorým súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa na náhradu trov štátu vo výške 111,53 Eur.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 , § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi túto náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .